

Farní měsíčník

květen 2021 ● číslo 5 ● 26. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Důvěřujte Panně Marii a uvidíte, co jsou to zázraky“

(sv. Don Bosco)

MĚSÍC MÁJ NENÍ JEN „LÁSKY ČAS“

Začal měsíc květen zasvěcený Panně Marii, Královně máje.

Kromě toho v květnu téměř vždy slavíme Nanebevstoupení Páně a často bývají i Letnice. Vystoupení Pána Ježíše do nebeské slávy není vzdálením se od nás. On odchází ke svému Otci, aby k nám přišel a s námi zůstal jinak. Apoštolové, když se před jejich zraky vznesl k nebi, nejsou smutní, ale s velikou radostí se vracejí do Jeruzaléma. Přestože vědí, že již svého Mistra na zemi ne-

uvidí, mají radost. Jak tomu porozumět? Tím, že Ježíš vnáší naše oslavené lidství na pravici Boží, může v jednotě se svým Otcem vstoupit do srdcí svých učedníků: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho přibyté“ (J 14, 23). U svatého Pavla v listě Efesanům čteme: „Stejný je ten, kdo sestoupil, i ten, kdo vystoupil až úplně nad nebesa, aby všechno naplnil“ (Ef 4, 10).

Žehnající Pán se ztrácí v oblaku apoštolům z očí. Pak jim dva andělé ozna-

muji jiný Kristův příchod a oni jsou zaplaveni velkou radostí. Pán je s nimi niterně a oni se mu mohou kdekoli klánět, modlit se a velebit Boha.

Jsou-li už v tuto chvíli naplněny duše apoštolů duchem radosti a modlitby, což teprve o Letnicích, Duch Lásky Otce a Syna dokonává dílo Boží milosti. Splňuje se Ježíšův příslib: „budete vybaveni silou a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku, ano až na konec světa“ (Sk 1, 8). Učedníci jsou posílení a vybaveni odvahou a mocí vydávat svědectví. A Panna Maria – Prostřednice všech milostí a Matka Církve - je u toho.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

KRÁLOVNA MÁJE

Maria, Matka našeho Pána, byla Ježíšovou první a nejlepší učednicí. Dříve než apoštolové totiž naslouchala Slovu, jemu se otevřela a přijala ho celou svou bytostí natolik, že se v ní mohlo stát tělem. **S ní začínáme učednictví chápat jako celoživotní postoj naslouchání, poslušnosti a následování.** Z postoje naslouchání Slovu se pak rodí a vyrůstají všechna ostatní poslání v církvi.

Po právu církev Marii nazývá královnou proroků, apoštolů, mučedníků, vyznavačů, panen a všech svatých. Pastýřem, kazatelem, učitelem, otcem, matkou, bratrem podle srdce Kristova se mohu stát jen jako Kristův učedník, jen na základě naslouchání a poslušnosti Slovu. **Maria se stala rovněž první spolupracovnicí vtěleného Slova v jeho poslání. Ale nejcennější je pro nás opravdu jako naše starší sestra ve víře. Je nám vzorem věřícího a Boha milujícího člověka, a to právě pro žití z víry uprostřed všednodennosti, které bylo v jejím životě vlastně nejvíce.**

Vojtěch Kodet - Učednice Páně

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – DUBEN 2021

Pokřtěni byli:

Jakub Loucký
Radim Mendlík
Jáchym Naňák
Eliška Šerá
Eva Anna Rajová
Eliška Pacíková

Pohřbeni byli:

Radek Chytil 57 let
P. Stanislav Malinski MIC 89 let
Ondrej Kebísek 78 let
Ludmila Křížová 84 let
Alois Hořák 84 let
Jana Maňáková 57 let
Věra Masaříková 71 let

Bylo:

- Velikonoční triduum
- Neděle Božího milosrdenství
- Fatimská pobožnost
- Chvály

Bude:

- 8. 5. v 17. 00 hod. Tour Vyvýšený (chvály, svědectví ze života mladých, mše sv.)
- 13. 5. v 16. 00 hod. Fatimská pobožnost - Nanebevstoupení Páně
- 22. 5. bdění před Slavností Soslání Ducha Svatého
- 30. 5. Nejsvětější Trojice
- Májové pobožnosti

Ježíšův hrob

Pohřeb otce Stanislava

PÁNEM ŽIVOTA A SMRTI BYL POVOLÁN NA VĚČNOST

P. STANISŁAW MALIŃSKI MIC

Tento rok uplynulo 30 let od doby, kdy se obnovilo sloužení mší svatých v Sidonii a já se stala kostelnicí. Nejprve zde sloužil mše otec František Pěničák, jehož po roce vystřídali kněží mariáni a mezi nimi otec Stanislav Malinski. Spolu s nimi přišla také nová obřadní pravidla, která jsem se po jejich boku postupně učila.

Otec Stanislav do Sidonie ze začátku jezdil občas, ale od roku 2000 jezdil stále častěji. Jelikož neřídil, vždy jsme pro něj sháněli odvoz do Sidonie a zpět do Brumova. Ne vždy to bylo jednoduché, někdy jsem musela obvolat i čtyři rodiny, než jsem sehnala někoho, kdo pro otce zajede. Mladí moc jezdit nechtěli, protože otci nerozuměli a měli z něj respekt. Postupem času se jeho hlavním řidičem stala paní Maruška ze Štěpána, se kterou si otec dovozy domlouval sám.

Myslím si, že do Sidonie jezdil moc rád. Vždy se rád podíval, co jsme udělali nového na dvorku, kde obdivoval naši rozkvetlou skalku, nebo v kapli. Uměl nás pochválit za každotýdenní výzdobu kaple a oltáře a postupně zvelebování, které jsme prováděli vlastníma rukama.

Na každou mši se otec Stanislav pečlivě připravoval, a to stejně očekával i od nás. Všechno muselo být perfektní. Pokud se mu něco nelíbilo, uměl pokárat mě i děti, které vyrušovaly nebo dospělé, kteří během mše živkali živýkačku! Vždy však s úsměvem a taktem tak, aby nikoho neurazil.

Po mši svaté navštěvoval i nemocné ve všech rodinách, které o to požá-

daly. Jako zpovědník znal naše radosti i trápení a vždy pro nás měl nějaký příklad ze života a povzbudivá slova. Například nám radil, jak předejít hádce: „Dej si do úst vodu a drž tak dlouho až tě přejde zlost. A je po hádce.“

Poutě s otcem Stanislavem byly nejen o modlitbách, ale i o zpěvu krásných písní svatých i světských na zpáteční cestě. I třikrát za cestu prošel celý autobus a ptal se, jak se cítíme, jestli někomu něco nechybí a není mu špatně. Byl také pozorný hostitel a když jsme jej přišli navštívit na faru, nikdy nás nepustil domů bez kávička a zákusku.

Otče Stanislave, děkujeme za Váš příklad a Vaše vedení nás k lásce k Bohu a Panně Marii.

S úctou Anežka a farníci ze Sidonie

Vzpomínky na otce Stanislava Malínského

Po mnoho let jsme ve čtvrtek po mši sv. mívali s otcem Stanislavem společenství v Brumovské kapli. Modlili jsme se za kněze, za nová kněžská a řeholní povolání. Jedno z těch setkání mi velmi živě utkvělo v paměti.

Tenkrát byli na návštěvě u našich kněží mariánů dva bohoslovci Ukrajinci. Už měli jáhenské svěcení a zúčastnili se v našem kostele večerní mše svaté. Po mši sv. se šli s námi do kaple modlit za kněžská povolání. Vzpomínám si, jak velká radost přímo vyzařovala z otce Stanislava, jak ty jáhny chválil, že se rozhodli stát se kněží, jak je bral za ramena. Nás ujišťoval, že naše modlitby mají smysl, že nás Pán vyslyší a pošle dělníky na svou žej.

Božena Fojtíková

Věřím, že datum 21. 3. 2021 bude pro nás dlouhou smutnou vzpomínkou. Víme, nebo možná ani nevíme, jak moc těžký byl Váš kříž, zvláště poslední dobou. Co říct? Vaše bolestiplné oběti a modlitby byly pro nás farníky velkou silou. Teď Vám přejeme tu sladkou Boží náruč a odměny v nebi. Nezbyvá nám, než za Vás děkovat. Věříme, že vděčnost a modlitby budou navzájem pokračovat. Vždyť kolik jste zasel, opravil, uzdravil živých chrámů ve zpovědnici, dobrou radou či napomenutím. Tíše a obětavě jste si plnil své kněžské povolání.

Vyslyš, Pane, naše vroucí díky a prosby za našeho duchovního, láskyplného tatínka, tam v nebi.

Slunečné jasnosti, překrásná paní, teď už je celý Tvůj.

Za čtvrteční společenství F. Solařová

P. FRANTIŠEK PEVNÝ

Život může být dobrý, i když je těžký

„Nechtěl bych to prožívat znova, ale Pánbůh za to zaplatí. Protože život může být dobrý, i když je těžký. Nikdo si nemůže naplánovat, že bude mít život takový a takový. Protože do života může vždycky zasáhnout nějaká událost, ve které člověk žije. Může se stát, že ta událost člověka úplně zdeptá. Anebo ho to pozvedne. Zjistí, že se nedá dělat nic. Já jsem také té povahy, že nejsem žádný bouřlivák, a nikdy jsem nebyl. Ale také jsem nebyl člověk, který by byl zdeptaný,“ řekl ve vzpomínkách, které zachytil projekt Paměť národa.

„Pevně jsem doufal v Hospodina.“ (Žl 40,2) Citát z žalmu jako životní motto i epitaf jezuita P. Františka Pevného, který v pátek 26. 3. 2021 ve věku 100 let završil svou pozemskou pouť. Pět týdnů po oslavě životního jubilea zemřel v Domově svaté Alžběty v Žernůvce u Tišnova.

Poslední rozloučení se zesnulým se uskutečnilo ve středu 31. března při mši svaté v 15 hodin v brněnském jezuitském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Tělo zesnulého bylo uloženo do krypty kostela. Mši svatě předsedal brněnský pomocný biskup Pavel Konzbul. Lidé měli otce Františka rádi, protože on měl rád je. Byl přátelský, plný úsměvů a smyslu pro humor až do vysokého věku. Příslovečná byla jeho vděčnost za každou prokázanou službu.

Pokud byste si chtěli více přečíst, tak v knížce Inspirováni vírou od Václava Štauda najdete rozhovor s P. Pevným.

Milý otče Františku, i my farníci z Brumova Vám za vaši krásnou službu z celého srdce děkujeme.

Vzpomínky na strýčka P. Františka Pevného, SJ

První osobní vzpomínky na mého strýčka P. Františka Pevného jsou z ná-

vštěv ve věznici, kam jsem doprovázel svou babičku Anežku Pevnou. Když se vrátil po amnestii v roce 1960 z Leopoldova, veřejně sloužit mši svatou nemohl, nedostal státní souhlas, ale mši svatou sloužil doma, ve světničce.

Doma nás, mě a sourozence, učil náboženství, s úctou dělat kříž, pokleknout. To zvládal obdivuhodně i ve svých 95 letech! Učil nás i společenské chování, stolování aj. Rád fotografoval, měl svůj malý fotoaparát, vešel se do kapsy. V té době pracoval u stavební firmy na Vsetíně; potom si ho vyžádali jako údržbáře z Ústavu sociální péče v Měděnci. Tam řeholní sestry dominikánky – mezi nimi byla i strýčkova sestra Marie Dobromila – pečovaly o postižené děti. Po udělení státního souhlasu působil na Velehradě, pak 22 let ve Vítkově, v Kolíně v klášteře jezuitů byl 4 roky novicmistrem. Ve Vítkově nám ukazoval farní zahradu, kterou obdělával. Od r. 1977 byl v jezuitské komunitě v Brně. Tam na velké terase s výhledem na věž jezuitského kostela, vysadil a staral se o mnoho muškátů a dalších květin. Měl radost z každé bohubilé činnosti.

Rád se vracel do svého rodiště. Naposled byl u nás v roce 2017 v doprovodu P. Ladislava Noska, SJ. Jezuitský kostel Nanebevzetí P. Marie v Brně je tři ulice od jejich sídla. Od dětství po úraze neviděl na levé oko a poslední roky i na druhé oko téměř neviděl. Když jsme šli z kostela, ptala jsem se ho, jak tak sám treť. Odpověděl, že už to má odkrokované. O kostel tam pečuje větší parta milých vysokoškolských profesorů, doktorů v důchodu. Lidé ho měli rádi, byl velice oblíbený zpovědník i u studentů.

S radostí jsme ho v Brně s jeho sestrou Anežkou (mojí tetou) navštěvovaly. Byl to pro nás svátečně prožitý den, na který jsme se vždy moc těšily.

Poslední roky, když už potřeboval větší péči, dožil v Domově svaté Alžběty v Žernůvce u Tišnova. Budeme na něj vzpomínat jako na člověka, který si nikdy nestěžoval, i když měl těžký život, 11 let prožitých ve velice přísných věznicích, i když měl zdravotní potíže vše obětoval a svěřoval Pánu Bohu. Rozloučili jsme se s ním ve středu 31. 3. 2021 při mši svaté slavené v jezuitském kostele, kde byl pak uložen v kryptě.

Kéž mu Pán Bůh odplatí jeho dobrotu, kterou mezi námi šířil i všechna udělená požehnání.

Vzpomíná neteř Marie Rožnovjáčková a celá rodina

K ZAMYŠLENÍ

Nezlob se, já jsem neměl(a) čas, protože... Jak často tuto větu slyšíme od svých blízkých? Co se v nás děje, když vidíme, že člověk, kterého milujeme, nás pro nedostatek času opomíná? Jediná odpověď zní „bolí to“. Naše srdce díky tomu může zachvátit zloba, ale to je jenom reakce na bolest, kterou nám tato situace působí. A proto se může stát, že jediná možnost, jak získat pozornost drahého člověka v našem zoufalství, je zviditelnit se tím, že ubližujeme vyčítavým slovem nebo naopak mlčením a začneme mu to, „vraacet“. I přes to, že nás to bolí, že nám to bere klid, pokoj a radost, ale my nevíme jak dál. Nedostatkem času se ničí vztahy: manžel- manželka, matka-dcera, otec-syn, kamarád- kamarádka... V této souvislosti mně naskakuje podobnost o Boháčovi a Lazarovi... My totiž na tomto světě mnohdy žijeme zaslepeností. Boháč v podobnosti je zaslepen svým bohatstvím, my tady často pocitem nepostradatelnosti, že by se to nebo ono bez nás, naší práce, služby neobešlo. Dokonce si říkáme: „Pane Bože, ty to tak chceš, ty vidíš, jak pro svou práci a tím tedy logicky i pro své blízké, dělám maximum. Ale chce po nás Bůh, abychom tím maximem zanedbávali své milované? A nejedná se tady o splnění svých povinností k danému člověku, ale o lásku, vlídné slovo, úsměv, o to, že náš milý cítí, že jsme si na něho udělali čas. Co si přál boháč v biblické příběhu? Mít možnost vrátit se na chvíli na zem a povědět svým bratrům, co dělají špatně, aby neskončili jako on. Prosíme proto naše blízké, kteří nás předešli na věčnost a kteří už teď vidí a vědí co zde na zemi děláme špatně, aby nám z nebe vysílali signály, pomocí kterých by se nám otvíraly oči. Buďme vnímaví na znamení Ducha svatého. Přemýšlejme. Změnil se teď k horšímu nějaký můj vztah, který byl krásný? Nemůže to být právě proto, že jsem mu přestal(a) věnovat svůj drahocenný čas? Čas, který je naší velikou hřivnou! Proto prosím, dobře rozvažujeme, jak tento čas v našem životě využijeme, abychom si později nemuseli vyčítat: kdybych býval(a) věděl(a), jak málo času mi zbývá, abych potěšil(a) svou maminku, tatínka, babičku, dědečka, bratra, sestru, kamaráda.. věnoval(a) bych mu(jí) času daleko víc.

VerNa

Každý okamžik, který ti Bůh dává, je nekonečný poklad. Nepromarni ho. Nehoň se pořád, abys zajistil zítřek. „Žij lépe, než můžeš, myslí lépe, než můžeš, a vydej ze sebe to nejlepší dnes. Protože dnešek je dřív než zítřek, a zítřek bude dřív než věčnost.“

(A. P. Gouthey)

PAPEŽ ZVOLIL TÉMA PRO SVĚTOVÝ DEN SDĚLOVACÍCH PROSTŘEDKŮ 2021

Svatý stolec zveřejnil téma poselství pro Světový den sdělovacích prostředků, který budeme slavit v květnu 2021. Jsou to slova z Janova evangelia: «Pojď a podívej se!» (Jan 1,46) s podtitulem „Komunikovat s lidmi skrze setkání na místech, kde jsou, a v situaci, v níž jsou“.

Téma pro Světový den sdělovacích prostředků se již tradičně zveřejňuje na svátek svatých archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela, protože archanděl Gabriel je jako nositel dobré zprávy patronem vatikánských médií. V pořadí již 55. světový den sdělovacích prostředků bude církev slavit v neděli před Slavností Seslání Ducha svatého, 16. května 2021.

Perikopa z Janova evangelia vypráví o Ježíšově setkání s Filipem, kterého vybídl k následování. Ten se poté setkal s Natanaelem a řekl mu: „Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně i proroci! Je to Ježíš, syn Josefův z Nazareta.“ Natanael mu namítl: „Může z Nazareta vzejít něco dobrého?“ Filip odpověděl: „Pojď a podívej se!“

V době, která nás nutí k sociálnímu distancování kvůli pandemii, může komunikace zprostředkovávat blízkost nezbytnou k rozeznání toho, co je podstatné, a k pochopení pravého smyslu věcí - čteme v doprovodném textu k ohlášenému tématu. Pravdu nepoznáváme, pokud s ní neučiníme zkušenost, pokud se neseťkáme s lidmi, nemáme účast na jejich radostech a bolestech. Staré úsloví: „S Bohem se setkáš tam, kde jsi“, může sloužit za průvodce pro ty, kdo pracují v médiích nebo v církevních sdělovacích prostředcích. V povolání prvních učedníků, kde přichází Ježíš, aby se s nimi setkal a pozval je k následování, spatřujeme také pobídku k užívání všech médií, ve všech jejich formách, abychom přicházeli k lidem, takovým, jací jsou, a tam, kde jsou.

Převzato: církev.cz

V SÍLE DUCHA

Zvlášť s přibývajícím věkem člověk postupně chápe, že si na většinu věcí v životě sám stačit nemůže.

Bez vedení Bohem a jeho Duchem se snadno do všeho našeho konání, i toho dobrého, vloží především naše JÁ. Bez Ducha jsou i naše sebelepší aktivity prázdné a plné pouze osobních výkonů a plánů. Ale my máme v tom všem, co děláme a žijeme, hledat Boha samotného. A Pán nám někdy musí dopřát i období zkoušek a utrpení, aby si člověka skutečně přitáhl zpátky k sobě a my se otevřeli Jemu a působení Jeho Ducha, který nám chce dát sílu pro to, abychom zvládli i to, co sami ze sebe zvládnout nemůžeme.

Duch svatý není darem k tomu, aby to, co děláme my sami, bylo ještě lepší, ale aby skrze nás působil skutečně Bůh. To se učíme celý život, ale důležitá je především touha po tomto Duchu a jeho přítomnosti v nás. Jedině Duch sv. může očistit naše motivy, abychom se nemodlili kvůli sobě, ale kvůli Bohu, abychom neprosili o odpuštění ze zvyku, ale proto, že jsme všichni hříšníci a potřebujeme to. Abychom nečetli Písmo kvůli rekordu z počtu přečtených kapitol, ale aby nás to Slovo skutečně sytilo, dotýkalo se nás a každý den jsme se o ně mohli opírat a skrze ně zakoušet, jak je Bůh blízko mému srdci ve všem, co prožívám.

Jedině Duch nám může zpřítomnit Ježíše, který pak pro nás přestane být vzpomínkou a bude tím, kým skutečně je - Živým, tím, kdo nás vede, je naší silou, zasahuje do našeho života, mění jej a dává nám jiný pohled na sebe i na druhé.

Promluva P. Vojtěcha Kodeta, 2016 během tábora JUMP ML v Kostelním Vydří

SVĚDECTVÍ

MNOHÉ MATKY JSOU „JEN“ DOMA A „NEPRACUJÍ“

Chtěl bych vám vyprávět historku o tom, jakým způsobem zareagovala jedna matka na otázku „Pracujete?“ Omlouvám se těm z vás, kdo jste to už slyšeli, ale tady je celý příběh její nezapomenutelné odpovědi.

Maminka vypráví: Na ten večer se pamatuji velmi dobře. Manžel byl pozván na večeři a pozvání platilo i pro partnerku. Mému nejstaršímu synovi bylo třináct, dceři tři a nejmladší syn byl čerstvě narozené miminko – a soudě podle mého břicha, podstatná část ho byla ještě u mě. V noci jsem nemohla spát a představovala si ostatní ženy, které tam budou.

První nepříjemná událost se zjevila v podobě milé dámy, kterou jsem léta neviděla. Neměla v úmyslu se mě nikterak dotknout a její otázka mě snad ani neměla zaskočit, ale zaskočila: „Jaké milé překvapení, kdypak se to narodí?“ - „Synovi je pět týdnů,“ řekla jsem. Zastyděla jsem se, nicméně 5 týdnů po porodu skutečně nedokážu vypadat jako modelka z časopisu.

Pracujete? Ano, pracuji - víc než kdy předtím!

To ale nebyl ještě nejhorší moment; ten přišel až během večeře samotné. Seděla jsem naproti mladé, velmi atraktivní manažerce, která se ke mně po pár úvodních frázích naklonila a zeptala se: „Pracujete?“

Je obdivuhodné, jak rychle mozek dokáže fungovat. „Pracuji?“ přemítala jsem. Uvědomovala jsem si, že všechna má předchozí zaměstnání vypadala snadno ve srovnání s úkolem zastávat mateřské povinnosti na plný úvazek; že vstávám brzy a chodím spát pozdě a že životy mých tří dětí jsou na mně zcela závislé. Ale pracovala jsem? Zamumlala jsem: „Ne, jsem jen máma – jsem doma se třemi malými dětmi.“

Jak zareagovat, abychom byly na svou roli matky hrdé?

O pár let později jsem svou zkušenost svěřila jedné starší kamarádce a ta mi poradila: „Příště, až se tě někdo na něco takového zeptá, tak řekneš tohle: ...“

Nacvičovala jsem si to doma před zrcadlem. Když mne pět měsíců nato v přeplněné místnosti s jednohubkou v ruce jakási nebožačka oslovila s otázkou „A co vy, Karen, pracujete?“, odvětila jsem:

„Ano.Pracuji na projektu společenského rozvoje, momentálně se třemi věkovými skupinami.“

- První jsou batolata a malé děti, na což jsou potřeba základní znalosti medicíny a dětské psychologie.

- Dále je to skupina dospívajících, tam musím přiznat, že se nedaří dosahovat tak dobrých výsledků.

- Poslední věková skupina mě zaměstnává o večerech a víkendech, je to devětatřicetiletý muž vykazující všechny známky krize středního věku, což vyžaduje jistou erudici z oboru psychiatrie. Celkově se při práci neobejdou bez dobrého plánování, akčního přístupu a dovedností krizového managementu. Bývala jsem mezinárodně uznávanou modelkou, ale trochu jsem se už nudila.“

Výzva pro společnost

Jedním z nejdůležitějších úkolů, které před námi v současné společnosti stojí, a jehož by se jak jednotlivci, tak média a především stát měli chopit, je vytvářet klima, v němž je výchova dětí vnímána jako životně důležité a vysoce významné povolání. Výchovu dětí je třeba přestat degradovat, aby se ty matky, které se rozhodnou pracovat pouze na částečný úvazek nebo úplně zůstat s dětmi doma, nemusely cítit, jako by úplně přišly o rozum. Jak se k tomu postavíme my?

Roba Parsons,

Supermatce řekni sbohem

UKOLÉBAVKA PRO MOJI MAMINKU

Slíbám ti starosti z čela, jako ty jsi slíbávala moje obavy.

Když mě hřmění a blesky zahnal na tvůj klín, tvoje objetí se stalo rájem.

Teď je řada na mě, abych tě uhýčkala.

Spi, maminko, spi.

Ty prsty pokřivené věkem mluví o lásce výmluvněji než slova. Syté a čisté dítě se stužkami zapletenými do vlasů, s hadrovými panenkami a koláčky na talíři. Povol pěsti, rozevři je jak květy na slunci.

Spi, maminko, spi.

Se mnou jsi v bezpečí, ochráním tě před mrazivým víchrem i zlým pohledem.

Zavři oči, ty moje staříčké dítě, a až ztratíš zrak, uslyšíš moje něžné broukání:

Spi, maminko, spi.

Převzato: Slepíčí polévka

pro matku a dceru

Milé maminky, velké díky Vám za vše...

Z HISTORIE

ROK 1976 (pokračování)

Oprava kaple Panny Marie u bývalé cihelny za Bylnicí směrem na Štítnou byla hotova k naší svatováclavské slavnosti. Kromě základů a holých zdí je na ní všechno nové. Je nová vazba, kterou zhotovil mistr tesař Alois Strnka, novou plechovou střechu položil František Slováček z komunálu, má vkusnou věžičku od pan Louckého. Novou omítku, brizolitový postřík, úpravu terenu kolem kaple i dovoz stavebního materiálu prováděli František Kozubík z Bylnice s bylnickými zedníky a pomocníky včetně stoláře Jakuba Sopka, který zhotovil malý oltářík pro sochu Madony s Dítětem a pro dva andělky, a prosklené dubové dvěře. Vše bylo darem kromě nákladu za materiál ve výši Kč 1.690,-. Nežli se socha dala do kaple, byla barevně i s andělky obnovena od Františka Petráka. Je to kostelní malíř Charity, chrámové služby v Červeném Kostelci, který bude v příštím roce provádět výmalbu vnitřku kostela. Aby celou práci snadněji zvládl, už letos provedl malbu dvou bočních oltářů, soch a všech křížů v kostele, očištění kazatelny atd. vše v ceně 7.604,-Kč t. zv. malba kostela v předstihu. Z výroční zprávy: V tomto roce 1976 bylo ve farnosti 36 svateb, pokřtěno 124 dětí (z toho 17 odjinud), zemřelo na místním hřbitově bylo pohřbeno 54 farníků. Májové pobožnosti byly letos už ne denně, ale mimo soboty denně a při nich se četlo: O zjevení Panny Marie ve Fatimě. O 5. neděli velikonoční (16.5.) se uskutečnila tradiční pouť na Sv. Hostýn s účastí asi 250 poutníků, které tam dovezly 4 autobusy a osobní auta. Pouť na Provodov se konala v neděli 8. srpna s účastí dvou autobusů poutníků. Patrocinium sv. Václava jsme oslavili slavnostní mší sv. Celebroval a kázal dp. Alois Fojtů z Val. Klobouk. První sv. přijímání se konalo 6. června a přijalo je 50 dětí 3. třídy. Celkový počet sv. přijímání za celý rok byl: 12 540.

DENNÍ STACIONÁŘ BRUMOV-BYLNICE

Chtěli bychom vás ujistit, že Denní stacionář je i v této době stále otevřen. Nebojte se využít naše služby. Při tvorbě programu jsou vždy zohledněny schopnosti a zájmy klientů. Čeká vás příjemné prostředí. Těšíme se na vás. V případě zájmu nás můžete kontaktovat na tel. 605 063 239.

Bc. Lenka Šerá

ROK 2021 – ROK SVATÉHO JOSEFA

(8. 12. 2020 – 8. 12. 2021)

Svatý Josef – patron těch, kteří přecházejí od víry „v něco“ k víře „v někoho“.

V naší zemi je mnoho lidí, pro které Bůh sice neexistuje, ale oni přesto věří, že „něco nad námi je.“ Zdálo by se, že nás křesťanů se to netýká, ale byli bychom bláhoví, kdybychom neviděli, že i v našem životě se až příliš často z živého Boha stává neživá kulisa. Ať už jde o problém zvyku, rutiny nebo nezájmu, zkratka s ním přestáváme živě komunikovat. Bůh se pro nás stává „něčím“, nevědomky upadáme do praktického ateismu.

Kdyby měl Josef víru typu „něco nad námi je“, zřejmě by jeho život vypadal dost jinak. Ve všech situacích, o kterých nám Písmo vypráví, je zřejmé, že Josef se setkal s Bohem, který je živý. Jinak by nemohl tak radikálně překopat celý svůj život a všechny plány. Musel poznat, že si ho Bůh našel, že má k němu naprosto jedinečný vztah a že on je pro něj naprosto jedinečný. Jen živému Bohu, jen Pánu, jehož poznal zcela osobním způsobem, mohl svěřit do rukou svůj život: jen takovému Bohu mohl dovolit, aby mu život převercel vzhůru nohama. Jen díky této své zkušenosti s živým Bohem může být také naším patronem a pomocníkem, toužíme-li po tom, aby se naše víra oživila.

Josef Prokeš, Nověna k svatému Josefovi

Zamyšlení sv. Terezie z Ávily

Nevzpomínám si, že bych svatého Josefa někdy o něco prosila, a on by to neudělal. Je obdivuhodné, jak velké milosti mi Bůh udělil prostřednictvím tohoto blaženého světce, z jakých nebezpečí těla i duše mě vysvobodil! Zdá se totiž, že jiným světům Pán prokázal milost, že pomáhají v jedné potřebě, s tímto slavným světcem mám však zkušenost, že pomáhá ve všech.

Tím nám Pán chce dát na srozuměnou, že jako mu on sám byl podřízen na zemi – vzhledem k tomu, že Josef mohl Ježíšovi přikazovat, protože byl považován za jeho otce, i v nebi koná vše, oč jej svatý Josef žádá.

Pro lásku Boží prosím, aby to vyzkoušel každý, kdo by mi nevěřil, a z vlastní zkušenosti zjistí, jak velkým dobrem je utíkat se k tomuto slavnému patriarchovi a mít k němu úctu.

MODLITEBNÍ ŘETĚZEC

Modlitební řetězec v naší farnosti se postupně vyvíjí. Začalo to snahou lidí společně se modlit za naši farnost a všechny potřebné i v době, kdy se nemůžeme setkávat ve společenstvích. Potom byl otec Stanislav v nemocnici a zvedla se velká vlna touhy modlit se za něho. Bylo to něco úžasného. Společně jsme se modlili 24 hodin denně - každou hodinu někdo - nepřetržitě 7 dní. Myslíme, že pro všechny to bylo velmi povzbudivé vnímat, kolik farníků je ochotno se takto modlit.

Je krásné, jak o. Stanislav působil v naší farnosti do posledního dne svého života. I když mu zdravotní stav nedovoľoval být mezi námi, tak jeho modlitby nás moc spojovaly. Bůh je mocný a umí si nás použít, i když jsme slabí, nemocní, neschopní. Díky, otče Stanislave, že jste nás vedl k modlitbě za kněze, za nová kněžská a řeholní povolání, za potřebné. A v posledních hodinách života jste věřící naší farnosti stmelil v přímluvné modlitbě. A díky všem modlitebníkům, že tolik pomáhali a pomáhají svými modlitbami přibližovat se k našemu Pánu. Bez nich by se vlastně nikdy nic nezměnilo. Jsme velká Boží rodina. Tak nás to obohatilo a přiblížilo k Bohu, že se původních 24 hodin modliteb za naši farnost 1x za 14 dní změnilo na 24 hodin každý týden a to od 15 hodin v pátek do 15 hodin v sobotu. Před tím přijde e-mail s úmyslem a tabulkou, kde si může každý zapsat hodinu (nebo půl hodiny) a v tu dobu se potom modlí sám nebo s rodinou cokoli: vlastními slovy, růž-

nec, žalmy, mši sv., Písmo aj. - za farnost a všechny potřebné. Pokud někdo má svůj konkrétní úmysl, může ho třeba anonymně k tabulce připsat; všichni se potom i na ten úmysl modlí. Pokud víte o někom, kdo nemá přístup k internetu a chtěl by se zapojit, nabídněte mu pomoc. Pokud chcete, aby vám byly na e-mail zasílány nezávazné informace, napište nám na adresu:

modlitebniretezec@seznam.cz

Modlitební společenství obnovy v Duchu svatém

SVATÍ

SV. FLORIÁN ANEB PATRON NEJEN HASIČŮ (4. 5.)

Postava ve zbroji římského vojína s mečem a korouhví, vylévající vodu z vědra na hořící dům v připomínce toho, že prý kdysi svou modlitbou od-

vrátil plamennou zkázu, to je Svatý Florián – ochránce v nebezpečí ohně, vody a války, patron hasičů, kominíků, hutníků, hrnčířů, pekařů (profese, které souvisejí s ohněm) a zedníků.

Patronem hasičů a ochráncem proti požárům se stal zřejmě prý až po XV. stol., samozřejmě nejspíš v souvislosti s tím, že vodou, v níž byl utopen, se hasí oheň. Jedno z pořekadel uváděných ve spojení s úctou ke sv. Floriánovi, zní: „**Kde pálí ohně žár a vzrůstá hřích a svár, pomocník je nám dán, svatý Florián.**“ Z toho plyne, že jeho přímluva může hasit i oheň zloby a nenávisti. Nezapomínejme, že toto hašení je neméně potřebné jako hašení požárů. A láskou se uhasí i oheň zloby.

Ostatky sv. Floriána byly v 11. století rozděleny, část z nich byla převezena do Říma, část do Krakova a z Polska byla za Karla IV. malá část jeho relikvií převezena do chrámu sv. Víta v Praze. Další část relikvií je umístěna v katedrále sv. Václava v Olomouci, a v kostelích na Kladně, v Jaroměři, v Havlíčkově Brodě, v Horní Rovni a jinde. Tyto maličké kousky Floriánových ostatků měly ve středověku chránit města před požáry.

Zdroj: internet

Z LITURGIE

13. 5. 2021 Slavnost Nanebevstoupení Páně

„Byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici.“

1. čtení: Sk 1,1-11

2. čtení: Ef 1,17-23

Evangelium: Mk 16,15-20

Když se Ježíš naposled zjevil jedenácti apoštolům, řekl jim: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady do ruky, a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“ Tak k nim Pán Ježíš mluvil. Potom byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici. Učedníci pak vyšli a všude kázali. Pán působil s nimi a potvrzoval jejich slova znameními, která je provázela.

Ozvěna slova:

Ježíš Kristus po svém nanebevstoupení nepřijímá Boží slávu „jen pro sebe“. Jeho moc proudí na apoštoly a skrze ně na ostatní lidi. Kristovo oslavení je tedy

ke spáse všech lidí. Apoštolové mohou s odvahou hlásat evangelium všude a všem a s Kristovou mocí přemáhat mocnosti zla. Tato moc přešla i na nás. Je pro nás výsadou milosti Boha, chodit po jeho cestách a dbát na jeho příkázání, sloužit mu z celého srdce a z celé duše. Usilujme využívat svoje dary pro Boží službu, mějme stále na paměti, že jsme byli v Kristu stvořeni, abychom konali dobré skutky. Využívejme příležitosti, kdy druhým budeme moci vyprávět, jak veliké věci nám učinil Pán. Usilujme od této chvíle žít tak, abychom každou oblast svého života hlásali mocné skutky toho, kdo nás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.

BLAHOPŘÁNÍ

Cesty víry nemusí být vždy nejjednodušší. Proto nám Bůh dává možnost jít svou vlastní cestou. Je úžasné, jak často se tyto dvě cesty dále spojují po dálnici života. Oslavte své jmeniny a narozeniny v Božím objetí. Jinými slovy – JSTE MILOVÁNÍ.

Fm

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl: Modleme se, aby ti, kdo nesou odpovědnost za finance, spolu s vládami usměrňovali finanční oblast a chránili občany před nástrahami s nimi spojenými.

Národní úmysl: Děkujeme za mariánská poutní místa a prosíme, aby na nich lidé skrze Pannu Marii snadno nacházeli cestu ke Kristu.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

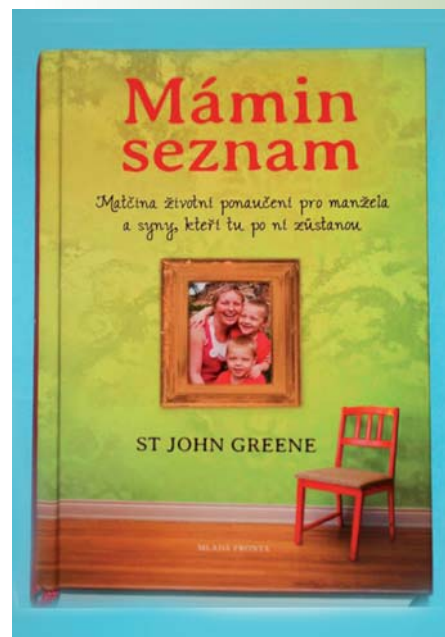
● „Petře, ta váza, co jsi rozbil, byla z osmnáctého století!“

„To jsem si oddechl, myslel jsem, že byla nová.“

● Při placení říká číšník hostovi: „Á vidím, že jste nám propálil ubrus! To budete muset zaplatit!“

Host říká: „Promiňte, ale ten ubrus byl propálený, už když jsem přišel.“ A číšník říká: „Nevymýšlejte si! To ten před vámi tvrdil taky, a taky zaplatil!“

INSPIRACE K ČETBĚ

MÁMIN SEZNAM

John St. Greene

Mámě dvou malých synů před několika lety zjistili rakovinu v pokročilém stadiu a ona věděla, že se nemůže vyléčit. Když tušila, že smrt se blíží, začala s pomocí manžela sepsovat rady a pokyny, jimiž se po jejím odchodu mají řídit, a nazvala je Mámin seznam. Je v něm vypsán krok za krokem všechno, na co táta nemá při výchově synů zapomenout, co by měli kluci dodržovat a jak si máma představuje, že mají žít bez ní. Psala to jednak proto, aby se manžel necítil po její smrti tak sám a věděl si rady, ale také proto, aby na ni kluci nezapomněli a aby na ně mohla dál působit, a tím se také vyrovnávala se smrtí. O Mámině seznamu se pak dozvěděl místní tisk a po velkém ohlasu v celonárodních anglických médiích se táta rozhodl, že celý příběh převypráví. Velmi dojemné čtení, prosté, věcné a v závěru i nadějeplné.

MŠE SV. V SIDONII

- 8. 5. Za Josefa Zůbka
- 15. 5. Za rodiče Františku a Františka Švachovy
- 22. 5. Za rodiče Krahulcovy a Varčekovy
- 29. 5. Za Josefa Nedavašku a dceru Janu

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC KVĚTEN 2021

1.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
2.	NE	7.30	Za + Františka Gbelce, + rodiče Gbelcovy, Lysáčkovy s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
		9.00	Za + manžela, + rodiče Šabršulovy, Boží požehnání a dar obrácení
		10.30	Za farníky
3.	PO	7.30	Za Aničku a Johanku Vaverkovy, + Josefa Dittricha, duše v očistci a nenarozené děti
4.	ÚT	18.00	Za + Jiřinu a Stanislava Bařinkovy, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
5.	ST	18.00	Za + Františka Pindáka, + rodiče Pindákovy, Častulíkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	ČT	18.00	Za + Stanislava Šenkeříka, + rodiče, duše v očistci, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
7.	PÁ	7.30	Za nemocné z naší farnosti
		18.00	Za + rodiče, + bratra, + sestru, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
8.	SO	7.30	Za + Marii a Jarolíma Šuchmovy, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
9.	NE	7.30	Za + rodiče Marii a Jana Častulíkovy, + syna Jana, + dceru Ludmilu a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Za živé a + hasiče z farnosti
		10.30	Za farníky
10.	PO	7.30	Za + Stanislava Vávru a ochranu P. Marie pro živou rodinu
11.	ÚT	18.00	Za + Petra Šmotka, + rodiče Jedličkovy, Šmotkovy a Boží ochranu pro živou rodinu
12.	ST	18.00	Za + rodiče Josefa a Eleny Macháčovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	ČT	16.00	Za živou rodinu Červenkovu
14.	PÁ	18.00	Za + rodinu Lysáčkovu, Juřicovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	SO	7.30	Za + Stanislava Jahodu, + syna Josefa, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
16.	NE	7.30	Za + rodiče Marii a Jána Kebískovy ze Sv. Štěpána a Boží ochranu pro živou rodinu
		9.00	Za + rodiče Juřicovy, jejich + sourozence, + děti, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
		10.30	Za farníky
17.	PO	7.30	Za živé a + dřívější spolupracovníky a bývalé žáky
18.	ÚT	18.00	Za + Josefa Lysáka, + rodiče Lysákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	ST	18.00	Za + Františka a Marii Florešovy, + Aloise a Emilii Kosovy, + Františku Molitorovou a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ČT	18.00	Za + rodiče Martu a Bohumila Miklasovy, + zeti Miloslava a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	PÁ	18.00	Za + Stanislava Bačo, + rodiče Kolínkovy a Bačovy, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
22.	SO	7.30	Za + Marianu Vaňka, + rodiče Vaňkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	NE	7.30	Za + rodiče Františku a Bohumila Surých, + rodinu Novákovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Za + Jaroslava a Ottilii Zvoničkovy, + rodiče z obou stran, + Matěje Zvonička, duše v očistci, Boží ochranu a pomoc P. Marie pro živou rodinu
		10.30	Za farníky
24.	PO	7.30	
25.	ÚT	18.00	Za + Petru Sábovou, + babičku, 2 + dědečky, + Mariánu Masaře a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	ST	18.00	Za + Vladimíra Floreše, + Marii a Josefa Konečnickovy, + snachu Jiřinku, + rodinu Nesázalovu, Boží pomoc a ochranu P. Marie pro živou rodinu
27.	ČT	18.00	Za + a živou rodinu Miklasovu, Vašíčkovu a za duše v očistci
28.	Pá	18.00	Za + Annu a Aloise Vaculíkovy, syny Aloise a Stanislava a Boží požehnání pro celou živou rodinu
29.	SO	7.30	Za + strýce Stanislava, jeho + syna Tomáše a Boží ochranu pro živou rodinu
30.	NE	7.30	Za + rodinu Macků a Obadalovu, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Na úmysl dárce
		10.30	Za farníky
31.	PO	7.30	Za + Marii a Josefa Šantovy, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz